

Venceslav Winkler:

Novo ravanje.

Vija vaja, sem in tja,
stara zemlja ropota.
Trikrat gori, trikrat doli,
konca pa ne bo nikoli,
rimsko cesto zibljemo,
trese svetlo se nebo.

Gori, doli, sem in tja,
kmalu padе vse na tla,
kmalu padе v črni les,
kjer ni sonca ne nebes.
Vija, vaja, en, dva, tri —
stara zemlja se drobil!

Mirko Kunčič:

Dedkova radost.

Dedku na uho je
siknil zimski piš:
»Zdaj pa kar napravi
čež življenje križ!
Jaselc svetonočnih
videl več ne boš;
v jamo prej te damo.
Grob bo twoj brez rož...
Pride novo leto:
»Kje je ded?« — Nikjer,
mu porečem; vzela
ga je zima zver...«

Hej, tako v decembru
pel je piš, grozil,
zdaj že tu pomlad je —
ded je zdrav in živ!

